

دوستی و خویشاوندی میان اهل بیت و صحابه

نمونه هایی دال بر ارتباط صمیمی
میان اهل بیت و صحابه

مترجم
اسحاق دبیری (رحمه الله)

تهیه و تنظیم
علی بن حمد تمیمی (پژوهشگر)

دوستی و خویشاوندی

میان اهل بیت و صحابه

نمونه هایی دال بر ارتباط صمیمی
میان اهل بیت و صحابه

تهیه و تنظیم
علی بن حمد تمیمی (پژوهشگر)

مترجم
اسحاق دبیری (رحمه الله)

تقدیم به
دوستان اهل بیت و اصحاب بزرگوار

این کتاب با همکاری سایت عقیده تهیه و تنظیم شده است.

www.aqeedeh.com

فهرست

- پیشگفتار ۱
- نمونه‌ی نخست: خویشاوندی سببی میان پیامبر ﷺ و خلفای راشدین ﷺ ۳
- نمونه‌ی دوم: دختران پیامبر ﷺ ۵
- نمونه‌ی سوم: ازدواج علی بن ابی طالب ﷺ با فاطمه‌ی زهرا ﷺ ۷
- نمونه‌ی چهارم: نامه‌هایی که مورد پسند علی و فرزندانش ﷺ بودند ۹
- نمونه‌ی پنجم: خویشاوندی سببی میان خاندان پیامبر ﷺ و ابوبکر صدیق ﷺ ۱۱
- نمونه‌ی ششم: من از دو جهت فرزند ابوبکر ۱۳
- نمونه‌ی هفتم: خویشاوندی سببی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان عمر بن خطاب ﷺ ۱۵
- نمونه‌ی هشتم: من فرزند دو خلیفه هستم ۱۷
- نمونه‌ی نهم: عثمان بن عفان ﷺ در بیت پیامبر ﷺ ۱۹
- نمونه‌ی دهم: خویشاوندی سببی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان عثمان ﷺ ۲۱
- نمونه‌ی یازدهم: خویشاوندی سببی میان اهل بیت پیامبر ﷺ و عموزاده‌هایش ۲۳
- نمونه‌ی دوازدهم: زبیر ﷺ در منزل پیامبر ﷺ ۲۵
- نمونه‌ی سیزدهم: ارتباط خویشاوندی میان خاندان علی ﷺ و خاندان زبیر ﷺ ۲۷
- نمونه‌ی چهاردهم: ارتباط خویشاوندی میان خاندان علی ﷺ و خاندان طلحه ﷺ ۲۹
- نمونه‌ی پانزدهم: دامادهای حسین بن علی بن ابی طالب ﷺ از میان فرزندان اصحاب ۳۱
- نمونه‌ی شانزدهم: محمد باقر ﷺ ۳۳
- نمونه‌ی هفدهم: حفصه دختر محمد دیباج و نوه‌ی خلفای راشدین و طلحه و زبیر ﷺ ۳۵
- نمونه‌ی هیجدهم: امهات المؤمنین یا همسران پیامبر ﷺ ۳۷
- نمونه‌ی نوزدهم: عشره‌ی مبشره ۳۹
- نمونه‌ی بیستم: دولت اسلامی تا پایان عصر خلفای راشدین ﷺ ۴۱
- برخی از کتاب‌های چاپ شده سایت عقیده ۴۲

پیشگفتار

الحمد لله الذي أرسل رسوله بالهدى و دین الحق لیظهره علی الدین کله، و کفی بالله شهیدا، و الصلاة و السلام علی المبعوث إلی الناس كافة لیکون لهم بشیرا و نذیرا، و علی آله و أصحابه الأطهار الأبرار الذین بلغوا سنة نبیهم و سلم تسلیما مزیدا.

این نمونه های بیستگانه گویای محبتی ناگسستی و خویشاوندی بسیار محکم میان اهل بیت و اصحاب پیامبرند. این کتاب با دلایل روشن و محکم موضوع محبت موجود میان آنها را ثابت می نماید همانگونه که خداوند در توصیف آنها بیان داشته: «رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ» (نسبت به یکدیگر مهربان و دلسوزند)

زیرا آنها در بهترین شرایط زمانی و پیرامون بزرگترین پیامبر الهی می زیستند، و در مدرسه‌ی آن بزرگوار شاگردی نموده و تربیت شده بودند. و بعد از پیامبر ﷺ نیز با اخلاق و رفتار خویش به عنوان معلم جامعه‌ی بشری پا به میدان گزاردند.

اکنون به روابط محکم خویشاوندی سببی آنها در طول پنج الی شش نسل اشاره خواهیم کرد، که این نیز خود دال بر رابطه‌ی محکم و ناگسستی اجتماعی و محبت بیش از حد میان آنان می باشد.

چند نکته مهم در ارتباط با این خویشاوندی:

۱) این خویشاوندی سببی همراه با ذکر نام آنها هم در منابع شیعه و هم در منابع سنی به طور مساوی ذکر شده است.

۲) کتابهای تاریخی و شرح حال گذشتگان این قضیه را به طور سطحی نه پژوهشی مورد بحث قرار داده‌اند، چه بسا بسیاری از خویشاوندیهای صورت گرفته میان اهل بیت و اصحاب پیامبر ﷺ در کتابهای تاریخی ذکر نشده باشند و یا اینکه اصلا به دست ما نرسیده باشند.

۳) موضوع ازدواج و خویشاوندی سببی در فرهنگ عربی موضوعی بسیار با اهمیت بوده و عربها جز با خانواده‌ی اصیل و شرافتمند ازدواج نمی کردند، سپس اسلام آمد و ضمن تأیید این کار، تقوی را به عنوان معیار نخست ازدواج معرفی نمود، لذا انتخاب همسر تا به امروز یک مفهوم اصیل اسلامی بوده و باقی خواهد ماند.

۴) گزینش نام برای فرزندان یکی از عاداتهای بشر است و تنها مربوط به مسلمانان نیست و در هر جامعه‌ای، فرد تنها نام کسانی را برای فرزندش برمی گزیند که بیانگر عطف قلبی و قرابت فکری و اعتقادی او نسبت به آنها باشد و یا اینکه بیانگر جایگاه اجتماعی آنان باشد.

۵) قبیله‌ی بنی هاشم جز با افراد همسطح شان از لحاظ دینی و خانوادگی ازدواج نمی کردند، و حتی حکام در مسأله‌ی فسخ نکاح قبیله‌ی بنی هاشم با غیر همسطح خویش دخالت می کردند، و شواهد تاریخی راجع به این قضیه بسیار زیادند.

از خداوند بزرگوار خواهیم که این کتاب را مورد استفاده‌ی مردم قرار دهد و آن را مایه‌ی اتحاد مسلمانان بگرداند.

علی بن حمد تمیمی

۲۲ جمادی الاول ۱۴۲۹ هـ

۲۷ می ۲۰۰۸ م

دختران پیامبر

زینب

- بزرگترین دختر پیامبر .
- ۱۰ سال قبل از بعثت پیامبر ﷺ متولد شد.
- پسر خاله اش ابو عاص ابن ربیع ﷺ قبل از اسلام با وی ازدواج کرد.
- در حیات پیامبر ﷺ در سال ۸ هـ بر اثر پلین افتادن از شتر توسط مشرکین قریش وفات یافت .
- فرزندانش: علی (که در کودکی وفات یافت) و فاطمه که علی ﷺ بعد از وفات فاطمه ﷺ با وی ازدواج کرد.

فاطمه

- سرور زنان عالم .
- کوچکترین دختر پیامبر ﷺ .
- ۱ سال قبل از بعثت پیامبر متولد شد.
- علی ﷺ در سال ۲ هـ وی ازدواج کرد.
- در رمضان سال ۱۱ هـ وفات یافت.
- فرزندان وی حسن و حسین .
- سرور جوانان بهشت .
- وزینب و ام کلثوم ﷺ .

خدیجه بنت خویلد

سرور زنان عالم
وام المؤمنین
مادر ایشان است

ام کلثوم

- دختر سوم پیامبر ﷺ .
- قبل از بعثت، بعد از رقیه ﷺ متولد شد.
- عثمان بن عفان ﷺ بعد از وفات خواهرش رقیه ﷺ با وی ازدواج کرد و به همین خاطر عثمان ملقب به زنی النورین (یعنی صاحب دو نور) شد.
- در حیات پیامبر ﷺ در ماه شعبان سال ۹ هـ وفات یافت .
- هیچ فرزندی نداشت .

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ جَاءَكَ مِنَ الذَّكَاءِ فَسَاءَ الْمَوْمِنِينَ يُدْرِكُ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلْبِئِهِمْ

وَبَنَاتِكَ

وَفَسَاءَ الْمَوْمِنِينَ يُدْرِكُ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلْبِئِهِمْ

ای پیامبر، به زنان و دخترانت و به زنان مؤمنین بگو که پوشش های خود را بر خود فرو افکنند

سوره احزاب آیه (۵۹)

همه آنان از زنان
مؤمن مهاجر بودند
رضی الله عنهن

رقیه

- ۷ سال قبل از بعثت متولد شد.
- همراه با همسرش عثمان بن عفان ﷺ به حبشه مهاجرت کرد .
- بعد از ابتلا به حبسه، هم زمان با جنگ بدر در مدینه وفات یافت .
- حاصل ازدواجش با عثمان ﷺ ، عبدالله بود که در سال ۶ هـ وفات یافت .

مهم ترین مراجع و مصادر

- ۱- السيرة النبوية لابن هشام ۹/۲
- ۲- تاریخ الاسلام للذهبي ۱۷/۱
- ۳- تاریخ دمشق لابن عساکر ۱۵/۲
- ۴- البداية والنهاية لابن كثير ۲۹/۲
- ۵- الاصابه لابن حجر ترجمه ۱۱۸۸
- ۶- الاستيعاب لابن عبد البر ۱۷/۱
- ۷- اسد الغابرة لابن الاثير ۱۰/۱

- ۸- الخصال للسيوطي ص ۴۰۴
- ۹- تهذيب الاحكام للنويسي ۲۲۲/۲
- ۱۰- شرح اصول الصلوة للمازني ص ۱۴۴/۲
- ۱۱- تاريخ العوالم للطبرسي ص ۹
- ۱۲- تاريخ موانع الامم لابن خلدون ص ۷
- ۱۳- مناقب آل أبي طالب لابن شهر آشوب ص ۹۰/۲
- ۱۴- المسائل السوفية للمفيد ص ۹۴

- ۱۵- مستدرکات علم الرجال للعلامة الشهري ص ۱۸۰-۱۸۸ و ۱۵۲۰ و ۱۵۸۰ و ۱۵۹۰ و ۲۲۲
- ۱۶- المقتضب للمفيد ص ۱۵۹/۴
- ۱۷- المعیون للنويسي ص ۱۵۹/۴
- ۱۸- مصباح المصنف للنويسي ص ۸۰ و ۲۲۲
- ۱۹- تذكرة الفقهاء للطه ص ۱۰۴/۲
- ۲۰- قرب الاسناد للحميري الطه ص ۹

- ۲۱- معجم رجال الحديث للبخاري ۱۲۹/۱۲
- ۲۲- معجم رجال الحديث للبخاري ۱۵۲۳ و ۲۰۸/۲۹ و ۲۰۵/۱۹
- ۲۳- رجال الأئمة للمجلسي ص ۹۵/۴۲
- ۲۴- وسائل الشیعة لمر العارفي ۱۲۱/۳
- ۲۵- الاصابه لابن حجر للنويسي ص ۸۵/۴
- ۲۶- مناقب المطالب الحلي ص ۴۳/۱

- ۲۷- قاموس الرجال للشتري ترجمه رقم ۱۱۹ و ۲۴۲ و ۲۳۱ و

نمونه ی دوم دختران پیامبر

این نمونه در رابطه با شرح حال دختران پیامبر اکرم ﷺ است. همه ی آنان دخترانی مؤمن بودند که در راه خدا هجرت کردند، و مادر آنان سرور و جلودار زنان جهان، خدیجه دختر خویلد-رضی الله عنها- است.

مسن ترینشان زینب -رضی الله عنها- است. ایشان ده سال قبل از بعثت متولد شد و با پسر خاله اش ابوالعاص بن ربیع از قبیله ی عبدمناف (یعنی عموزاده ی پیامبر ﷺ)، ازدواج کرد. نتیجه ی این ازدواج پسری بود به نام علی که در کوچکی وفات کرد و دختری به نام «امامه». «امامه» همان دختری است که علی ﷺ بعد از وفات فاطمه -رضی الله عنها- او را به نکاح خود در می آورد.

سپس هفت سال قبل از بعثت، رقیه -رضی الله عنها- مشهور به «ذات الهجرتین»^۱ متولد شد. ایشان بعد از طلاق گرفتن از پسر ابولهب با عثمان بن عفان ﷺ ازدواج کرد و همراه شوهرش به حبشه هجرت نمود. او فرزندی به نام عبدالله به دنیا آورد که در همان سنین کودکی از دنیا رفت. سپس همراه همسرش به مدینه هجرت کرد و در سال دوم هجری همزمان با غزوه ی بدر چشم از جهان فرو بست.

بعد از رقیه، ام کلثوم -رضی الله عنها- متولد شد. ایشان به مدینه هجرت کرده و بعد از وفات خواهرش با عثمان ﷺ ازدواج کرد. اما صاحب فرزندی نشد و در سال نهم هجری دار فانی را وداع گفت.

بعد از ایشان سرور زنان دو جهان و مادر دو دردانه پیامبر ﷺ «حسن و حسین» یعنی فاطمه ی زهرا متولد شد. ایشان یک سال قبل از بعثت پیامبر ﷺ چشم به دنیا گشود؛ فاطمه کوچکترین دختر پیامبر ﷺ است، اما از لحاظ فضل بر همه ی آنان برتری دارد. در سال دوم هجری با خلیفه ی راشد و امام عادل، علی بن ابی طالب ﷺ ازدواج نمود و شش ماه بعد از وفات پیامبر ﷺ در سال (۱۱ هـ) دار فانی را وداع گفت.

همه ی دختران پیامبر ﷺ جز فاطمه ی زهرا در زمان حیات آن بزرگوار از دنیا رفته اند. طبق منابع تاریخی همه ی آنان دختران پیامبر ﷺ هستند و آنجا که در قرآن از کلمه ی «بناتک» (دختران تو) استفاده شده، بیانگر صحت آن گواهی تاریخی است، زیرا کلمه ی «بناتک» جمع است و برای جمع، و نه فردی تنها استعمال می شود، همچنان که سنت پیامبر ﷺ و اجماع علما بر آن دلالت می کنند.

خواننده ی گرامی؛ طبق آنچه ما در نمونه شماره ۲۷ از منابع مختلف در مورد این واقعیت تاریخی برای شما نقل کرده ایم پی می بریم که آنچه توسط برخی ترویج و شایع می گردد که فاطمه -رضی الله عنها- تنها دختر پیامبر ﷺ بوده، اشتباهی فاحش است و اساسی ندارد.

۱- شخصی که به خاطر دین خدا دو بار هجرت فرمودند.

زمان و مکان:

سال ۲ هـ بعد از بازگشت از جنگ بدر در مدینه.

خواستگاری:

ابو بکر صدیق، عمر بن خطاب و سعد بن معاذ^(۱) از وی برای حضرت علی^(ع) خواستگاری کردند.^(۱)

مهریه:

زره حطمی، که به حضرت عثمان^(ع) به ۴۰۰ درهم فروخته بود و حضرت عثمان پس از پرداخت پول، زره را نیز به عنوان هدیه به وی برگردانده بود.^(۴)

ازدواج بربرکت

علی بن ابی طالب و فاطمه زهرا

حَویَلَهُ عَنَها

دوستی و خویشاوندی

میان اهل بیت و اصحاب

غذای عروسی:

سعد^(ع) گوسفندی را برای غذای عروسی سر برید و بعضی از انصار نیز مقداری ذرت برای غذای عروسی تقدیم کردند.^(۲)

خانه:

یکی از اصحاب به نام حارثه بن نعمان انصاری^(ع) خانه ای به آنها هدیه داد.^{(۳) (۵)}

لوازم عروسی:

ابو بکر صدیق، بلال و سلمان فارسی^(ع) بر اساس راهنمایی پیامبر^(ص) لوازم را خریدند که شامل فرش، تکه ای چرم، ظرفی برای آب، کوزه، عبایی خیبری، و عصا بود.^(۴)

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

(۱) كُشِفَ الغَمَةُ اثر اربلي ۱/۳۴۳

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

فَضَائِلُ الصَّاحِبَةِ
<p>(۱۱۷۸) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا حُثَيْبُ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ، نا أبي، عن عبد الكريم بن سُلَيْطَ، عن ابن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: لما خطب عليٌّ لفاطمةَ، قال رسولُ الله ﷺ: إنه لا بد للفرسِ (۱) من واديةٍ، قال: فقال سعدُ عليٌّ وقال لادن: عليٌّ كذا وكذا من ذُرَّةٍ.</p> <p>(۱۱۷۹) حدثنا عبدالله، نا أبي، نا زُوجُ، نا علي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ، عن عبدالله بن بُرَيْدَةَ، عن أبيه، قال: اجتمعت رسولُ الله ﷺ</p>
<p>إِسْنَادُهُ صحيحٌ.</p> <p>عبد الرحمن بن سُوَيْدِ بن عبد الرحمن الزَّائِسِيُّ الكوفيُّ ثقةٌ وله ابن سعد وابن معين والنسائي وابن حبان والحملي.</p> <p>الجرج (۲: ۱۲، ۱۲۶)، التهذيب (۱: ۱۵۹).</p> <p>وعبد الكريم بن سُلَيْطَ بن مُثَنَّى وقال: عَيْشَةُ الحُفَيفِيُّ، زَيْنُ العَبْدِ، ثقةٌ روى عنه جماعةٌ ثقاتٌ وروى ابن حبان في الثقات.</p> <p>الجرج (۳: ۱، ۱۰۱)؛ التهذيب (۳: ۳۷۳).</p> <p>وأخرجه في السنن (۴: ۳۸۹) بهذا الإسناد مثله.</p> <p>(۱۱۷۹) إسنادُهُ صحيحٌ.</p> <p>وعلي بن سُوَيْدِ بن مَثُورٍ ثقةٌ وله ابن معين، وقال أحمد: ما أرى به بأساً.</p> <p>الجرج (۱: ۱۳، ۸۷).</p> <p>وأخرجه البخاري (۸: ۶۶) من حديثٍ بن بشرٍ نا زوجَ ثقه.</p>
<p>(۱) إيه: القوم.</p>

باشند؟

به نظر شما غیر از محبت، دوستی و وفاداری به پیامبر ^(ص) چه چیز دیگری آنها را برای انجام این

کار تشویق می کرد؟ و چه انگیزه و امید دیگری در آن کار نقش داشت؟

نمونه‌ی سوم

ازدواج علی بن ابی طالب ^(ع) با فاطمه‌ی زهرا ^(ع)

در این نمونه، تصویرهای نقل شده از منابع گوناگونی را در پایین صفحه مشاهده می کنید که نشان می دهند اصحاب –رضی الله عنهم– در ازدواج علی ^(ع) با فاطمه –رضی الله عنها– نقش اساسی داشته‌اند. آیا جز محبت و دوستی میان آنها چه انگیزه‌ی دیگری برای این کار وجود دارد؟

و اینک دلایلی بر نقش اصحاب ارائه داده می‌شود:

۱– ابوبکر، عمر و معاذ ^(ع) کسانی بودند که در سال دوم هجری بعد از غزوه‌ی بدر علی را برای ازدواج با فاطمه تشویق کردند.

۲– کسی که به جای علی ^(ع) مهریه‌ی فاطمه را پرداخت کرد، عثمان بن عفان ^(ع) بود. قضیه از این قرار بود که عثمان به قیمت چهارصد درهم جوشنی از علی ^(ع) خرید و هنگامی که علی پول را دریافت کرد، عثمان به وی گفت: این جوشن به عنوان هدیه‌ای از جانب من برای تو باشد. آری با حفظ کرامت و عزت نفس علی و بدور از منت و تکبر از جانب عثمان ^(ع) مهریه‌ی فاطمه ^(ع) مهیا شد.

۳– چون انصار نیز از این ازدواج راضی و خوشحال بودند، سعد ^(ع) گوسفندی را ذبح کرد و جشنی را برای عروسی علی ^(ع) راه انداخت و برخی از انصار نیز با فراهم کردن ذرت در تدارک جشن عروسی سهم شدند.

۴– هنوز کمک و یاری رسانی انصار به پایان نرسیده است، اینک حارثه بن نعمان انصاری ^(ع) منزل مسکونی خویش را که در کنار منزل پیامبر ^(ص) است به عنوان هدیه به علی و فاطمه ^(ع) تقدیم می کند.

۵– و در پایان، اصحاب و در رأس آنها ابوبکر ^(ع) جهیزیه‌ی این زوج جوان را فراهم می کند.

حال، آیا کار دیگری برای یاری رسانی به این زوج جوان باقی مانده که اصحاب آن را انجام نداده

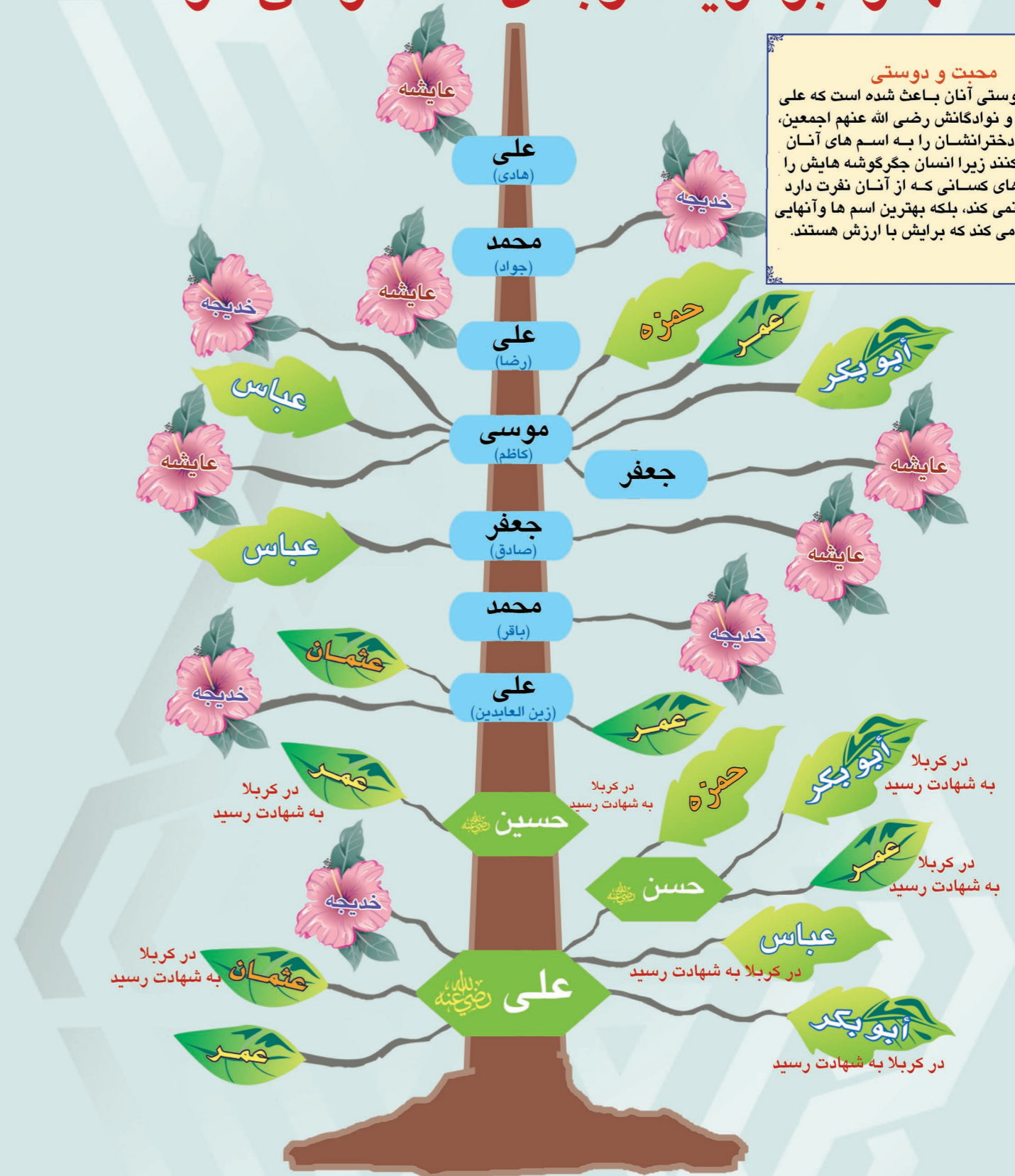
^[1] طبقات کبری اثر ابن سعد ج ۸ ص ۳۲۹

^[2] بحار الانوار اثر مجلسی ج ۴۳ ص ۱۳۰

^[3] بحار الانوار اثر مجلسی ج ۱۹ ص ۱۱۳

نام هایی که علی و فرزندان او آنها را برگزیده و بدان افتخار می کردند

محبت و دوستی
محبت و دوستی آنان باعث شده است که علی و فرزندان و نوادگانش رضی الله عنهم اجمعین، پسران و دخترانشان را به اسم های آنان نامگذاری کنند زیرا انسان جگرگوشه هایش را به اسم های کسانی که از آنان نفرت دارد نامگذاری نمی کند، بلکه بهترین اسم ها و آنهایی را انتخاب می کند که برایش با ارزش هستند.

نکته مهم: این شجره نامه در برگزیده بعضی از اسم ها و سلسله نسب هاست و نه همه آنها. اسامی بسیاری از فرزندان و نوادگان علی رضی الله عنهم، همچون فاطمه، جعفر و زینب، به علت کمبود جا ذکر نشده است.

رابطه پدر و فرزندی

صحابی

نمونه ی چهارم

نامهایی که مورد پسند علی و فرزندان او بودند

با دقت به این شجره نامه مبارک بنگر:

ابوبکر، عمر و عثمان در صحنه ی کربلا شرکت دارند و شهید می شوند!

اما چطور؟ برای یافتن جواب، ما را همراهی کن.

ابوبکر فرزند علی بن ابی طالب، و برادر زاده اش ابوبکر بن حسن بن علی بن ابی طالب، عمر بن حسن و عمر بن حسین همراه دو عموی خویش عباس و عثمان دو فرزند علی بن ابی طالب از همسرش ام البنین کلابی در میدان کربلا حضور داشتند.

و این نکته را فراموش نمی کنیم که عمر بن علی بن ابی طالب بعد از همه ی فرزندان علی وفات می کند، و عمر و عثمان دو فرزند از فرزندان علی بن حسین هستند.

بلکه این مسأله به نسل ششم نیز امتداد پیدا می کند و موسی کاظم دو فرزند از فرزندان او ابوبکر و عمر می نامد.

آیا برای توضیح این مسأله می خواهید از میان فرزندان اهل بیت پیامبر ﷺ - آن خاندان پر از محبت و همبستگی، آنان که بیشتر از هر کس دیگری به فضیلت و دوستی مهاجرین و انصار با جدشان پیامبر ﷺ آگاهی داشتند- افراد بیشتری را معرفی کنم؟

اینک شناسایی بیشتر:

عائشه دختر امام جعفر صادق!

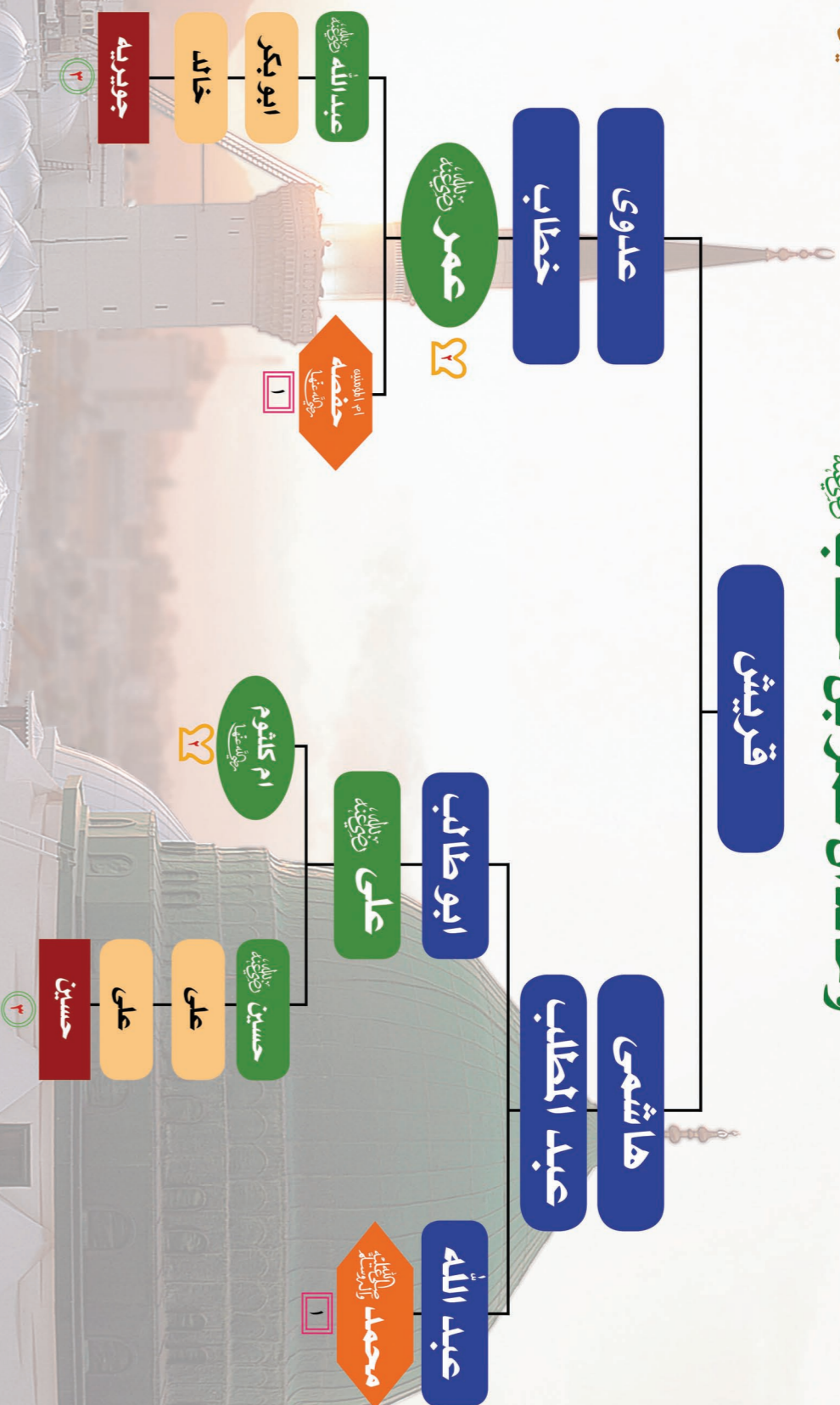
عائشه دختر امام موسی کاظم!

عائشه دختر امام رضا!

عائشه دختر امام جواد!

خواننده ی گرامی؛ از لابلای کتاب های معتبر و مورد اعتماد اسلامی تعداد بسیار بیشتری از این ارتباط های خانوادگی میان اهل بیت با خاندان اصحاب، و انتخاب این نام ها برای فرزندان شان مشاهده می شود. حال می خواهید سخنان مستشرقین کینه توز و برخی جاهل را تأیید کنیم که اعلام می دارند میان آنان عداوت و دشمنی وجود داشته است؟

خداوندا! از تو می خواهم مسلمانان را از وسوسه، دسیسه و توطئه ی آنان محفوظ نگه داری!

نکته مهم: این شجره نامه در بزرگترین منبعی از خویشاوندی ها و نسب ها است و نه همه آنها.

قال تعالی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَغْنَاءُ عَلَى الْكُفْرَةِ وَرَحْمَةً بَيْنَهُمْ﴾ (التفتح: ۲۹)

این شجره نامه که بر اساس کتاب های مرجع مسلمانان است رابطه صمیمی میان اهل بیت و اصحاب و خاندان آنان را در طول تاریخ نشان می دهد. پس باید از مسایل تحریف شده در تاریخ پرهیز کرد.

یکی بودن شماره شکل و رنگ نشان دهنده خویشاوندی میان آن دو شخص بزرگوار از اهل بیت پیامبر ﷺ و خاندان عمر است

مهم ترین منابع و مصادر:

- ۷۵- الاصلی اثر ابن الاطفاقی
- ۲۳۲- بحر الأنوار اثر مجلسی
- ۲۳۳- عمده الطالب
- ۲۳۴- اشباح الأثرک اثر بلخی
- ۲۳۵- مختلف الشیعة اثر علی
- ۲۳۶- المنسوط اثر طوسی
- ۲۳۷- المعارف اثر ابن قتیبه
- ۲۳۸- الطباقات العبری اثر ابن سعد
- ۲۳۹- وسائل الشیعة اثر حر عاملی
- ۲۴۰- نسب قریش اثر زبیری

نمونه ی هفتم

خویشاوندی سببی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان عمر بن خطاب رضی الله عنه

کتابهای نوشته شده در نسب شناسی و معرفی راویان، از ارتباط فامیلی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان عمر رضی الله عنه پرده برداشته اند؛ معروف ترین این ارتباط فامیلی، ازدواج پیامبر ﷺ با ام المؤمنین حفصه رضی الله عنها است، این ازدواج مبارک در سال سوم هجری بعد از شهادت شوهر حفصه در جنگ بدر صورت گرفت.

اما خویشاوندی دوم ازدواج عمر بن خطاب رضی الله عنه با ام کلثوم دختر علی و فاطمه زهراء رضی الله عنهما و نوهی پیامبر ﷺ است که در سال (۲۰ هـ) صورت گرفت. لازم به ذکر است که ام کلثوم در زمان حیات پیامبر ﷺ متولد شده بود.^۱

هنگامی که بعد از نماز صبح علی بن ابی طالب پدر ام کلثوم به درجهی شهادت نائل شد، ام کلثوم می گوید: «مالی و لصلاة الغداة». (نماز صبح می خواهد با من چه کند؟)

ایشان با ارائه ی این عبارت می خواست به شهادت شوهرش عمر رضی الله عنه اشاره کند که بعد از نماز صبح به دست ابولؤلؤ مجوسی شهید شد، و پدرش علی رضی الله عنه نیز بعد از نماز صبح به دست عبدالرحمن بن ملجم به درجهی شهادت نائل آمدند، و خواست خداوند بر آن بود که پسرش (زید بن عمر) نیز در اثناء نماز صبح جان بسپارد، یعنی در همان لحظه ای که ام کلثوم جان داد زید نیز وفات فرمود، طوری که هیچ کس نمی دانست کدام یک از آنها از دیگری ارث می برد.^۲

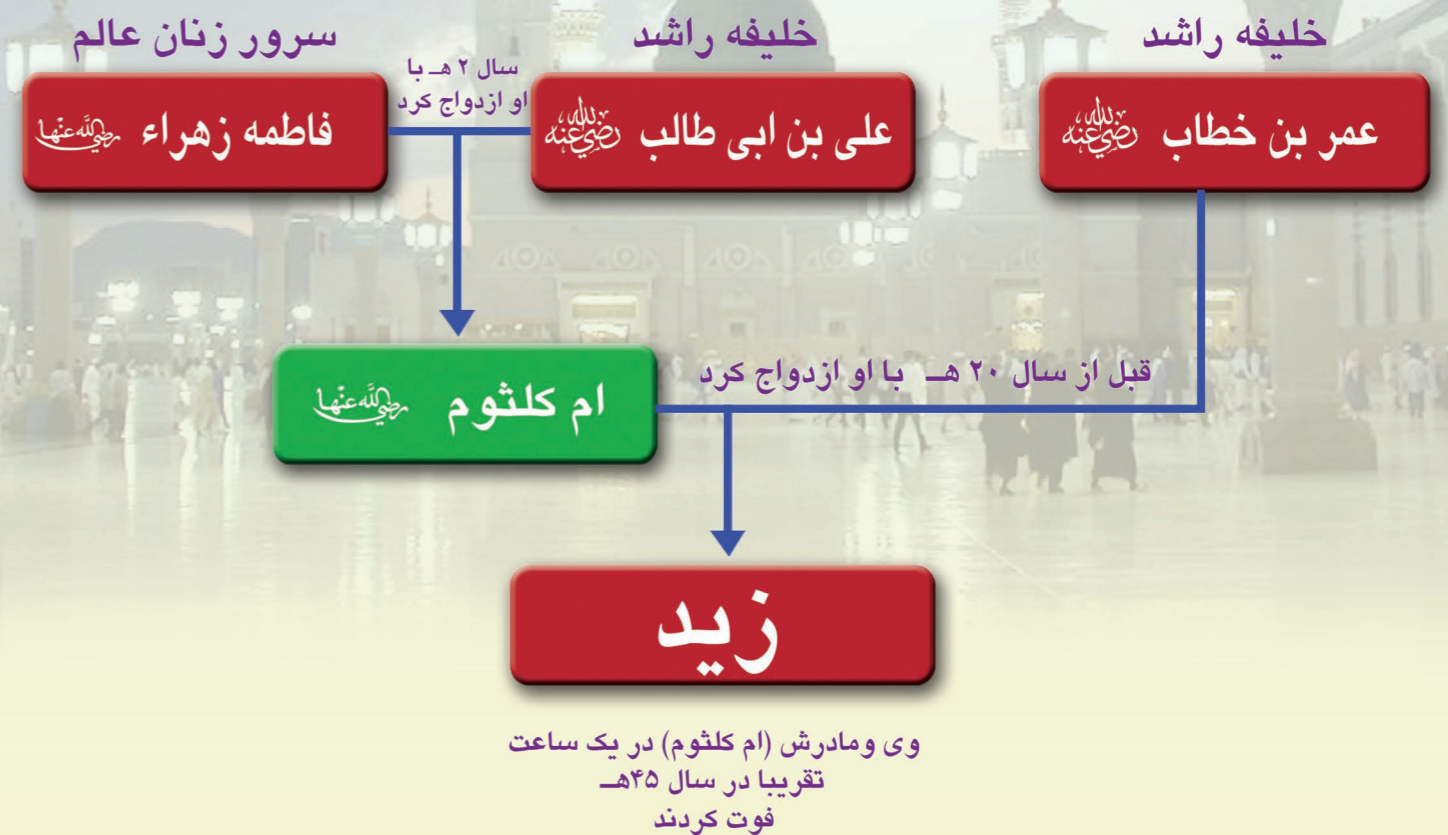
بعد از شهادت عمر بن خطاب رضی الله عنه ام کلثوم با عوف بن جعفر بن ابی طالب ازدواج کرد، بعد از اینکه عوف نیز وفات نمود ام کلثوم با برادر عوف (محمد) ازدواج کرد، بعد از وفات وی نیز با عبدالله بن جعفر ازدواج کرد و در منزل او وفات نمود. ام کلثوم می گفت: «از اسماء دختر عمیس (مادر شوهرش) خجالت می کشم، چون دو تا از فرزندان نزد من فوت کردند، از فوت سومی نیز واهمه دارم». لازم به ذکر است که ام کلثوم برای هیچ کدام از فرزندان جعفر فرزندی به دنیا نیاورد.^۳

اما ارتباط فامیلی دیگر این دو خاندان بزرگ در نسل پنجم یعنی در میان نوهی نوه هایشان است، در این زمان حسین بن علی بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با جویریة دختر خالد بن ابوبکر بن عبدالله بن عمر ازدواج می کند و برای بار دیگری آن ارتباط فامیلی و اخوت و محبت را تقویت می کنند.

۱- برای آگاهی بیشتر در این زمینه به نمونه ی هشتم مراجعه شود.
 ۲- ریاض المسائل: طباطبائی ۶۶۴/۱۲، مستند الشیعة: تراقی (۴۵۲/۱۹)، تاریخ دمشق زندگی نامه علی بن ابی طالب.
 ۳- ابن حجر در کتاب «الاصابه» در شرح حال ام کلثوم به نکات فوق اشاره کرده است.

زید بن عمر بن خطاب رحمه الله با افتخار می گفت :

من فرزند دو خلیفه هستم

نمونه‌ی هشتم

من فرزند دو خلیفه هستم!

زید بن عمر بن خطاب به دو پدر خود (عمر و علی رضی الله عنهما) افتخار می‌ورزید و می‌گفت: «من فرزند دو خلیفه هستم». زیرا مادر ایشان - همان گونه که قبلاً اشاره کردیم - ام کلثوم دختر علی و فاطمه رضی الله عنهما بود.

حاکم نیشابوری با ذکر نام راویان از جعفر بن محمد (امام صادق) از پدرش امام باقر روایت کرده که: عمر بن خطاب رضی الله عنه از علی بن ابی طالب رضی الله عنه، ام کلثوم را خواستگاری کرد و گفت: او را به نکاح من در آور. علی در جواب گفت: من او را برای برادر زاده‌ام جعفر در نظر گرفته‌ام. عمر گفت: او را به نکاح من در آور، زیرا به خدا سوگند طوری از او مواظبت می‌کنم که هیچ کس نتواند آن گونه از وی محافظت نماید، پس علی رضی الله عنه دخترش را به نکاح عمر رضی الله عنه در آورد. عمر بعد از نکاح ام کلثوم نزد مهاجرین رفت و گفت: چرا به من تبریک نمی‌گویید؟ گفتند: مگر چه شده؟ گفت: با ام کلثوم دختر علی و فاطمه، نوه‌ی پیامبر صلی الله علیه و آله ازدواج کردم. از پیامبر صلی الله علیه و آله شنیدم که می‌فرمود:

«کل نسب و سبب ینقطع یوم القیامة إلا ما کان من سببی و نسبی» «فاحببت ان یکون بینی و بین رسول الله صلی الله علیه و آله سبب و نسب». (در روز قیامت جز خویشاوندی نسبی و سببی از طریق من، هرگونه خویشاوندی نسبی و سببی دیگر قطع می‌شود)، و عمر می‌افزاید: (از این رو خواستم میان خود و خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله خویشاوندی سببی و نسبی برقرار سازم).

نتیجه‌ی این ازدواج دو فرزند به نام‌های زید و رقیه بود. لازم به ذکر است که زید در همان سنین جوانی وفات یافت و زیاد عمر نکرد. حادثه‌ی مرگ ایشان بر اثر اختلافی بود که میان دو خانواده از خانواده‌های عموهایش (بنی‌عدی) به وجود آمده بود، ایشان جهت صلح میان آنها بیرون رفته که ناگهان ضربه‌ای نامعلوم به سرش می‌خورد، بعد از آن طولی نمی‌کشد که زید و مادرش در سال ۴۵ هـ در یک لحظه از دنیا می‌روند.

برادرش عبدالله بن عمر بر او نماز خواند و حسن و حسین (دایی‌های زید) نیز پشت سر او (عبدالله) بر او نماز گزاردند.^۱

رقیه دختر عمر و ام کلثوم نیز با شخصی از قبیله‌ی بنی‌عدی بنام ابراهیم بن نعیم بن نعام ازدواج کرد.^۲

قال تعالی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ (الفتح: ۲۹).

خداوند می‌فرماید: محمد فرستاده خداست و کسانی که با او هستند بر کافران سخت گیر، و نسبت به همدیگر مهربانند. با این ازدواج، مراجع مسلمانان به محبت شدید و ناگسستگی بین عمر بن خطاب و علی بن ابی طالب رضی الله عنهما گواهی دادند پس باید از مسایل تحریف شده تاریخی پرهیز کرد.

مهم ترین مراجعی که این ازدواج را ذکر کرده اند

– الأصبلی لابن الطقطقی ص ۵۸	– الذریعة لأغا بزرک الطهرانی ۵/۱۸۴	– کشف اللثام للفاضل الهمدنی ۹/۵۲۵
– بحار الأنوار للمجلسی ۷۸/۳۸۲	– أعیان الشیعة لمحسن الأمین ۳/۴۸۶	– کفایة الأحکام للسبزوای ۲/۸۷۹
– البداية والنهاية للحافظ ابن کثیر	– ریاض المسائل للطبطنی ۱۲/۶۶۴	– الوافی فی الوفیات للصفدی ۱۵/۲۳
– تاریخ الإسلام للذهبی حوادث سنة ۴۵	– سیر أعلام النبلاء للحافظ الذهبی ۳/۵۰۲	– وسائل الشیعة للحر العاملی ۲۶/۳۱۴
– تاریخ دمشق لابن عساکر ترجمة زید بن عمر بن الخطاب	– الطبقات الكبرى لابن سعد ۸/۴۶۳	– مختلف الشیعة للحلی ۲/۳۰۸

۱- شرح حال زید بن عمر در کتاب: تاریخ دمشق نوشته‌ی ابن عساکر آمده است.
۲- شرح حال ابراهیم بن نعام در کتاب: الاصابه نوشته‌ی ابن حجر آمده است.

عثمان رضی الله عنه در منزل نبوی

نمونه‌ی نهم عثمان بن عفان در بیت پیامبر

امیر مؤمنان عثمان بن عفان سومین خلیفه راشد، یکی از ده نفر مژده یافته به بهشت و از سابقین اولین است. ایشان به حبشه و مدینه هجرت فرمودند و در جاهلیت و بعد از ظهور اسلام نیز سرور و سالار بودند. بیعت «الرضوان» به خاطر وی برگزار شد. فضائل این بزرگوار بیشتر از آن است که ما بتوانیم همه آن را ذکر نماییم.

عثمان از خلال ارتباط های چهارگانه‌ی زیر به منزل پیامبر راه پیدا می کند:

۱- ایشان پسر عموی پیامبر است، زیرا نسب این دو بزرگوار در عبد مناف بن قصی جد سوم پیامبر به هم می رسد. عثمان فرزند عفان بن ابی العاص بن امیه بن عبدالمطلب بن عبد مناف است.

۲- مادر عثمان بن عفان، آروی دختر کریز و بیضاء است، بیضاء نیز دختر عبدالمطلب و خواهر دوقلوی عبدالله (پدر پیامبر) می باشد.

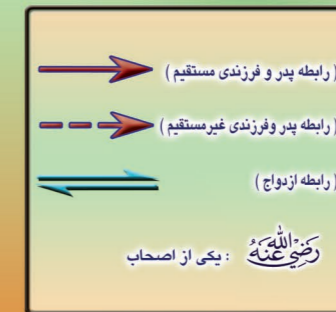
۳- سپس شرافتی برای عثمان دست داد که هیچ چیزی با آن قابل مقایسه نیست و فضیلتی است که بر هر چیز دیگری برتری دارد.. عثمان قبل از هجرت با رقیه دختر پیامبر ازدواج کرد و همراه او به حبشه سپس به مدینه هجرت نمود. و طبق دستور پیامبر به غزوه‌ی بدر رفت تا از او پرستاری نماید.

۴- بعد از وفات رقیه پیامبر دختر دومش ام کلثوم را به نکاح او در آورد و در سال (۹هـ) او نیز دار فانی را وداع گفت.

در صفحات بعد راجع به ارتباط عثمان و خاندانش با اهل بیت توضیحات بیشتری را ارائه می دهیم.

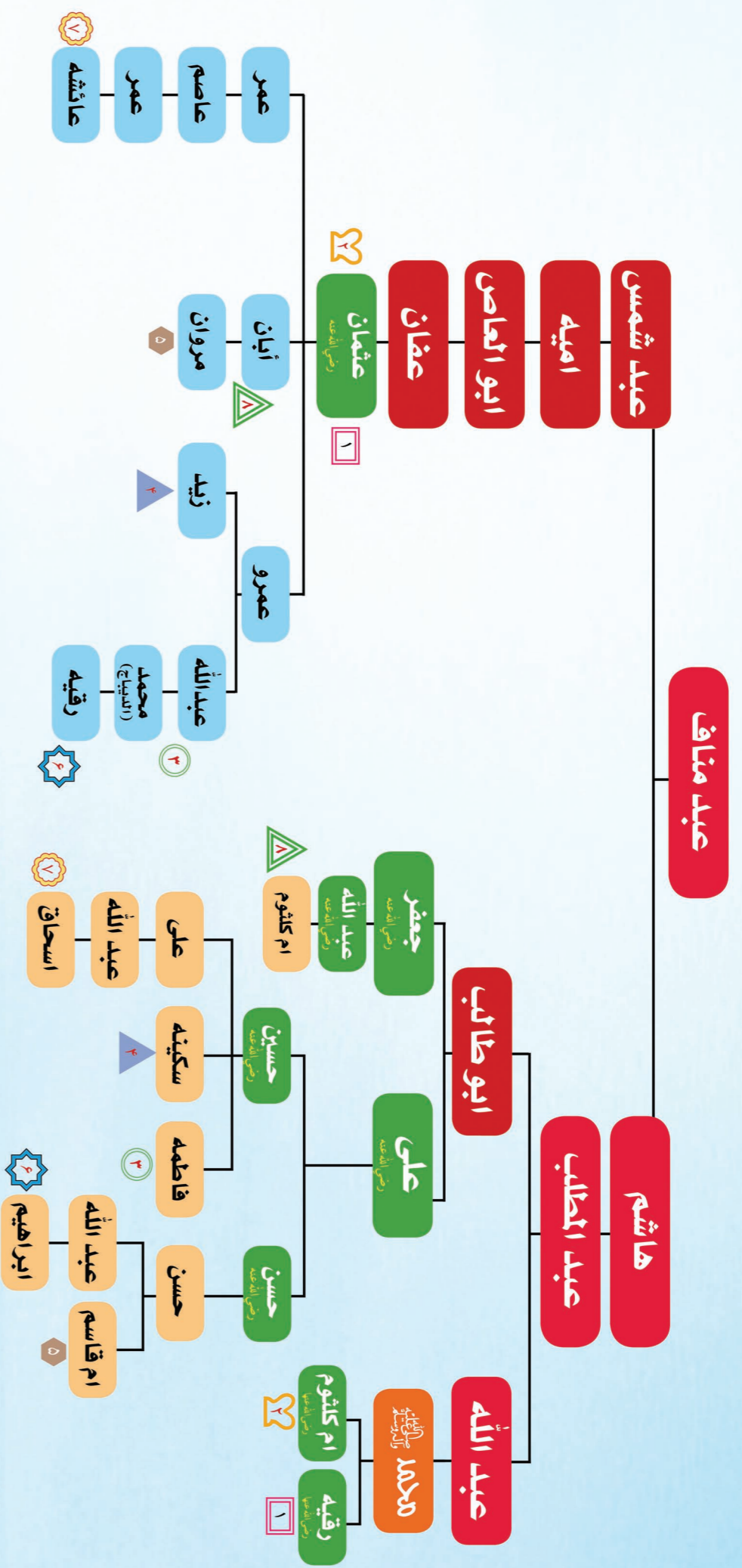
مراجع: همه کتب تراجم و رجال و تاریخ مرتبط همانند:

- تاریخ الإسلام اثر حافظ ذهبی (سال ۳۵ هـ)
- بحار الانوار اثر مجلسی ۲۰۱/۲۲.
- الوافی بالوفیات اثر صفدی ۲۸/۲۰.
- تاریخ یعقوبی ۱۶۲/۲.

این شکل به صورت کاملا واضح رابطه حضرت عثمان با پیامبر را نشان می دهد:

- ۱- جد وی در عبد مناف بن قصی ابن کلاب، جد سوم پیامبر است، به پیامبر می رسد.
- ۲- داماد پیامبر است و با دو دختر پیامبر، رقیه و ام کلثوم ازدواج کرده است.
- ۳- مادر بزرگ عثمان بن عفان (أم حکیم البیضاء بنت عبدالمطلب) عمه پیامبر و همزاد عبدالله، پدر پیامبر است

صحابه
یکی بودن شماره و شکل عثمان همده خویشاوندی میان آن دو شخص بزرگوار از اهل بیت پیامبر ﷺ و خاندان عثمان است

مهم ترین منابع و مصادر :
- عمدة الطالب اثر ابن عساکر
- طبقات کبری اثر ابن سعد
- جمهرة اشعار العرب اثر ابن حزم
- نسب قریش اثر زبیر بن بکر
- عمدة الطالب اثر ابن عساکر
- انساب الاشراف اثر بلاذری
- تاریخ یعقوبی
- مقاتل الحارثیین اثر ابی الفرج اصفهانی
- منتهی الامان اثر عباس القاسمی
- الخیر اثر ابن حبیب
- الاصلی اثر ابن الحاکم
- کشف القمعة اثر ربیع

نکته مهم: این شجره نامه در برگزیده برخی از خویشاوندی ها و نسب ها است و نه همه آنها.
قال تعالی : (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ يُرْمَوْنَ بِالظُّلْمِ وَرَحْمَةً مِنِّي وَمِنْ أُوتِيهَا بُرْهَانَ) (الفتح: ۲۹)
این شجره نامه که بر اساس کتاب های مرجع مسلمانان است رابطه صمیمی میان اهل بیت و اصحاب را نشان می دهد و بیانگر آنست که ارتباط خویشاوندی میان آنان قبل و بعد از آن وقایع ادامه داشته است و استمرار رابطه صمیمی میان اهل بیت و اصحاب و خاندان آنها را می رساند. پس باید از مسایل تحریف شده در تاریخ پرهیز کرد.

نمونه ی دهم

خویشاوندی سببی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان عثمان ﷺ

در این نمونه به طور واضح و روشن راجع به وجود هشت ارتباط خانوادگی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان عثمان ﷺ بحث شده است، همان گونه که به نکات زیر نیز اشاره شده است:

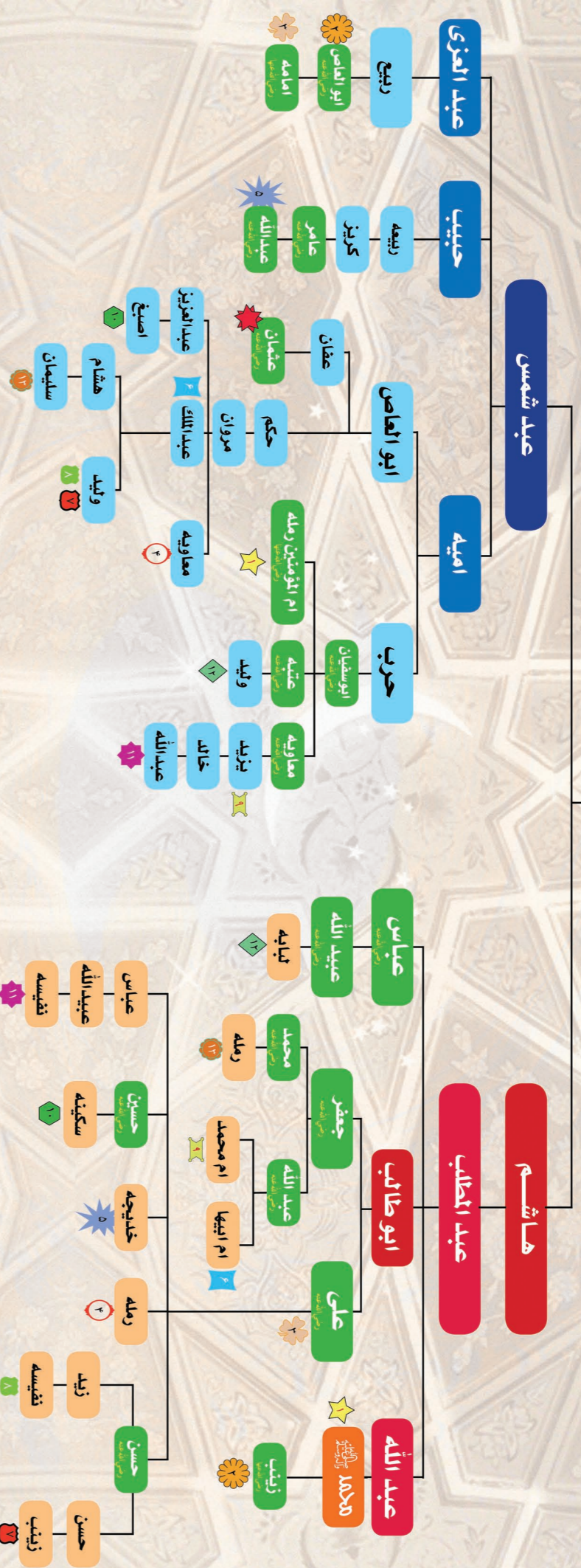
- ۱- نسب عثمان ﷺ و نسب پیامبر ﷺ در عبد مناف جد سوم پیامبر ﷺ به هم می رسند.
- ۲- عثمان با دو دختر پیامبر ﷺ (رقیه و ام کلثوم) ازدواج کرده است.
- ۳- ارتباط خانوادگی میان این دو خاندان تا پنج نسل ادامه پیدا می کند؛ در این میان فرزندش ابان و نوه اش مروان بن ابان، و عبدالله و زید دو فرزند عمرو بن عثمان و برخی دیگر از نوه های ایشان با خاندان پیامبر ﷺ وصلت می کنند.
- ۴- از میان نوادگان حسن ﷺ دو ازدواج و از میان نوادگان حسین ﷺ سه ازدواج با نسل عثمان ﷺ صورت می گیرد.

واضح و روشن است که ازدواج وسیله ای محکم برای تقویت ارتباط خانوادگی و اجتماعی می باشد، و هر اندازه این ازدواج ها بیشتر باشند روابط نیز قوی تر می گردند.

حال به نظر شما وجود این خویشاوندی سببی در طول چند نسل پی در پی رمزی برای پیروزی پیامبر ﷺ در تربیت خاندان و اصحاب و یارانش نیست؟

لازم به ذکر است که این ارتباط فامیلی به فرزندان و نوه هایشان نیز سرایت می کند!

به دقت به این نکته توجه کنید.. آیا شما راضی هستید ارتباط فامیلی را با کسانی برقرار نمایید که اسلام و اخلاق آنها را نمی پسندید و یا اینکه راجع به عداوت آنان با خانواده خود مشکوک هستید؟ اگر شما بدان رضایت نمی دهید، این را بدانید که اهل بیت و اصحاب بزرگوار بسیار جدی تر در این خصوص قدم برمی داشتند.

روایت خویشاوندی اهل بیت رضی الله عنهم با عثمان بن عفان و نوادگانش رضی الله عنهم به خاطر اهمیت و کثرت در بخشی مستقل ذکر شده است.

نکته مهم: این شجره نامه در برگزیده برخی از خویشاوندی ها و نسبی ها است و نه همه آنها.

قال تعالی : (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَجِدَاءُ عَلَى الْكُفْرِ زُجْمًا يُبْتِغَى) (الفجر: ۲۹)
این شجره نامه که بر اساس کتاب های مرجع مسلمانان است رابطه صمیمی میان اهل بیت و اصحاب را نشان می دهد و بیانگر آنست که ارتباط خویشاوندی میان آنان قبل و بعد از آن واقع ادامه داشته است و استمرار رابطه صمیمی میان اهل بیت و اصحاب و خاندان آنها در طول تاریخ را می رساند. پس باید از مسایل تحریف شده در تاریخ پرهیز کرد.

مهم ترین مرجع و مستند :
- معنی الاموال اثر عباس قمی
- الحصر اثر ابن حنیبل
- الاصلی اثر ابن الطلقی
- مقاتل الطالبيين اثر ابی العرج اصمغانی - کتف: الفقه اثر ابی

مهم ترین مرجع و مستند :
- عمدة الطالب اثر ابن عتیبه
- أنساب الأشراف اثر بلاذری
- تاریخ یعقوبی
- مقاتل الطالبيين اثر ابی العرج اصمغانی - کتف: الفقه اثر ابی

۱- نسب ام حبیبه با پیامبر ﷺ از نسب آن بزرگوار با سایر همسرانش نزدیک تر است.

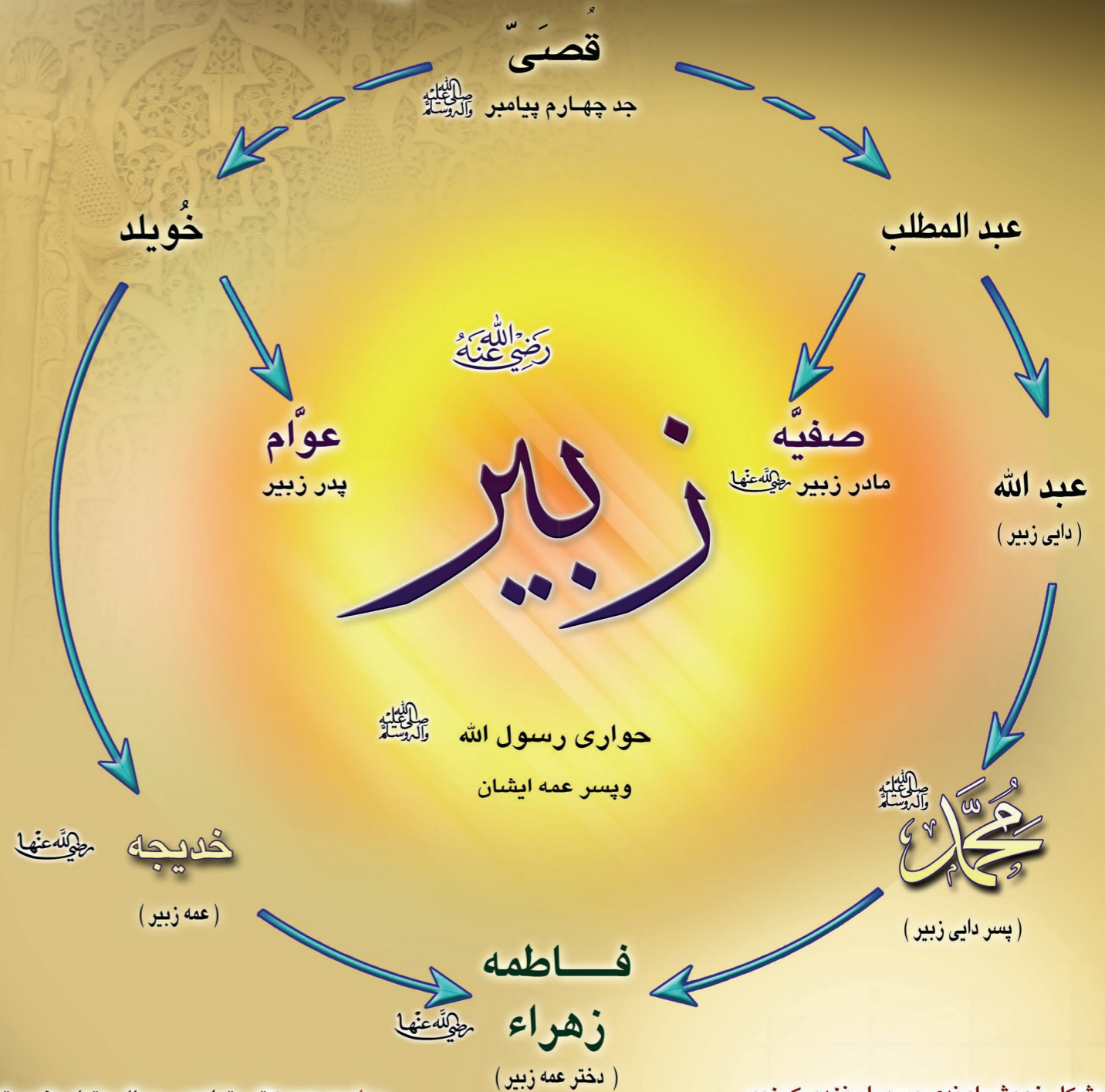
نمونه یازدهم

خویشاوندی سببی میان اهل بیت پیامبر ﷺ و عموزاده هایش

این نمونه ممکن است نسبت به سایر نمونه ها بندهای بیشتری داشته باشد. علی رغم اینکه خویشاوندی عثمان بن عفان ﷺ را در یک نمونه ی مستقل ذکر کردیم، اما حقائق متعددی باقی مانده است که از خلال این نمونه به آن پی خواهید برد:

- ۱- اهل بیت پیامبر ﷺ به دلیل این خویشاوندی های سببی در طول نسل های پی در پی از جامعه ی خود جدا نگشتند.
- ۲- سه تا از دختران پیامبر ﷺ با این خانواده ی قریشی ازدواج می کنند. (اگر عثمان ﷺ را به عنوان معیار قرار دهیم).
- ۳- در این نمونه خواهیم دید که اهل بیت پیامبر ﷺ هشت خویشاوندی سببی را با خاندان عثمان ﷺ، شش خویشاوندی سببی را با خاندان مروان بن حکم و چهار خویشاوندی سببی را با خاندان ابوسفیان ﷺ برقرار نموده اند.
- ۴- در این نمونه خواهیم دید که سیزده خویشاوندی سببی با خاندان علی ﷺ صورت گرفته است.
- ۵- بیشتر این خویشاوندی های سببی بعد از رویدادهای (صفین، جمل و کربلا) صورت گرفته اند.
- ۶- چهار خویشاوندی سببی میان خاندان پیامبر ﷺ و خاندان ابوسفیان صورت گرفته است که شریف ترین آنها ازدواج پیامبر ﷺ با ام حبیبه دختر ابوسفیان می باشد.^۱

زیر رضی عنه در منزل پیامبر

این شکل خویشاوندی بسیار نزدیک زبیر بن عوام حواری رسول الله ﷺ با پیامبر را به وضوح نشان می دهد:

- ۱- وی پسر عموی پیامبر ﷺ است که نسبش در قصی بن کلاب به وی می رسد.
- ۲- وی پسر عمه پیامبر ﷺ، صفیه بنت عبدالمطلب است.
- ۳- وی پسر برادر حضرت خدیجه بنت خوید ام المؤمنین و همسر پیامبر ﷺ است.
- ۴- وی پسر دایی حضرت فاطمه زهراء است.

مراجع: همه کتب تراجم، رجال و تاریخ مرتبط با موضوع همانند:

- سیر أعلام النبلاء اثر حافظ الذهبی ۴۳/۱ .
- الإصابه اثر حافظ ابن حجر (شرح حال زبیر) .
- القواعد والفوائد اثر محمد بن مکی عاملی ۳۲۷/۲ .
- مستدرکات علم الرجال اثر علی نمازی شاهرودی (۷۱۷۵) ج ۴۱۹/۳ .

نمونه‌ی دوازدهم زبیر در منزل پیامبر

زبیر بن عوام بن خوید بن عبدالعزی بن قصی بن کلاب قریشی اسدی (ابوعبدالله) به عنوان حواری پیامبر ﷺ شهرت یافت.

ایشان پسر عمه‌ی پیامبر ﷺ (صفیه دختر عبدالمطلب) و یکی از ده نفری که مژده‌ی بهشت را دریافت کردند و یکی از شش نفر اهل شوری می باشد.

مادرش کنیه‌ی ابوطاهر را برای او برگزید که در اصل کنیه‌ی زبیر بن عبدالمطلب (برادر صفیه) بود؛ زبیر نیز کنیه‌ی ابوطاهر را برای پسرش (عبدالله) بکار برد.

زبیر در سن دوازده سالگی - و بنا به روایتی دیگر در سن هشت سالگی - اسلام آورد.

زبیر بن عوام از چند طریق با منزل پیامبر ﷺ ارتباط پیدا می کند:

- ۱- نسب وی در «قصی بن کلاب» جد چهارم پیامبر ﷺ با نسب پیامبر ﷺ همسو می گردد.
 - ۲- مادر زبیر، صفیه دختر عبدالمطلب بن هاشم قریشی است که عمه‌ی پیامبر ﷺ و خواهر پدر و مادری حمزه ﷺ است. مادر صفیه خاله‌ی پیامبر ﷺ (هاله دختر وهب) است. صفیه ابتدا با حارث بن حرب بن امیه ازدواج کرد اما پس از مرگ او با عوام بن خوید بن اسد بن عبدالعزی ازدواج کرد و دو فرزند به نامهای زبیر و سائب را به دنیا آورد، صفیه اسلام آورد و همراه پسرش (زبیر) به مدینه هجرت کرد و تا زمان خلافت عمر ﷺ در قید حیات بود.
 - ۳- ام المؤمنین خدیجه دختر خوید ﷺ که نخستین زن مؤمن و سرور زنان دو جهان است، عمه‌ی زبیر می باشد.
 - ۴- از این رو فاطمه دختر پیامبر ﷺ دختر عمه‌ی زبیر است.
- پس حق داریم که با صدایی طنین انداز بگوییم: زبیر از نزدیکان پیامبر ﷺ بود.

ازدواج بین خاندان علی بن ابی طالب

و خاندان زبیر بن عوام رضی الله عنهما

ارتباط خویشاوندی
بین آل علی و آل زبیر رضی الله عنهما
در طول ۱۰۰ سال

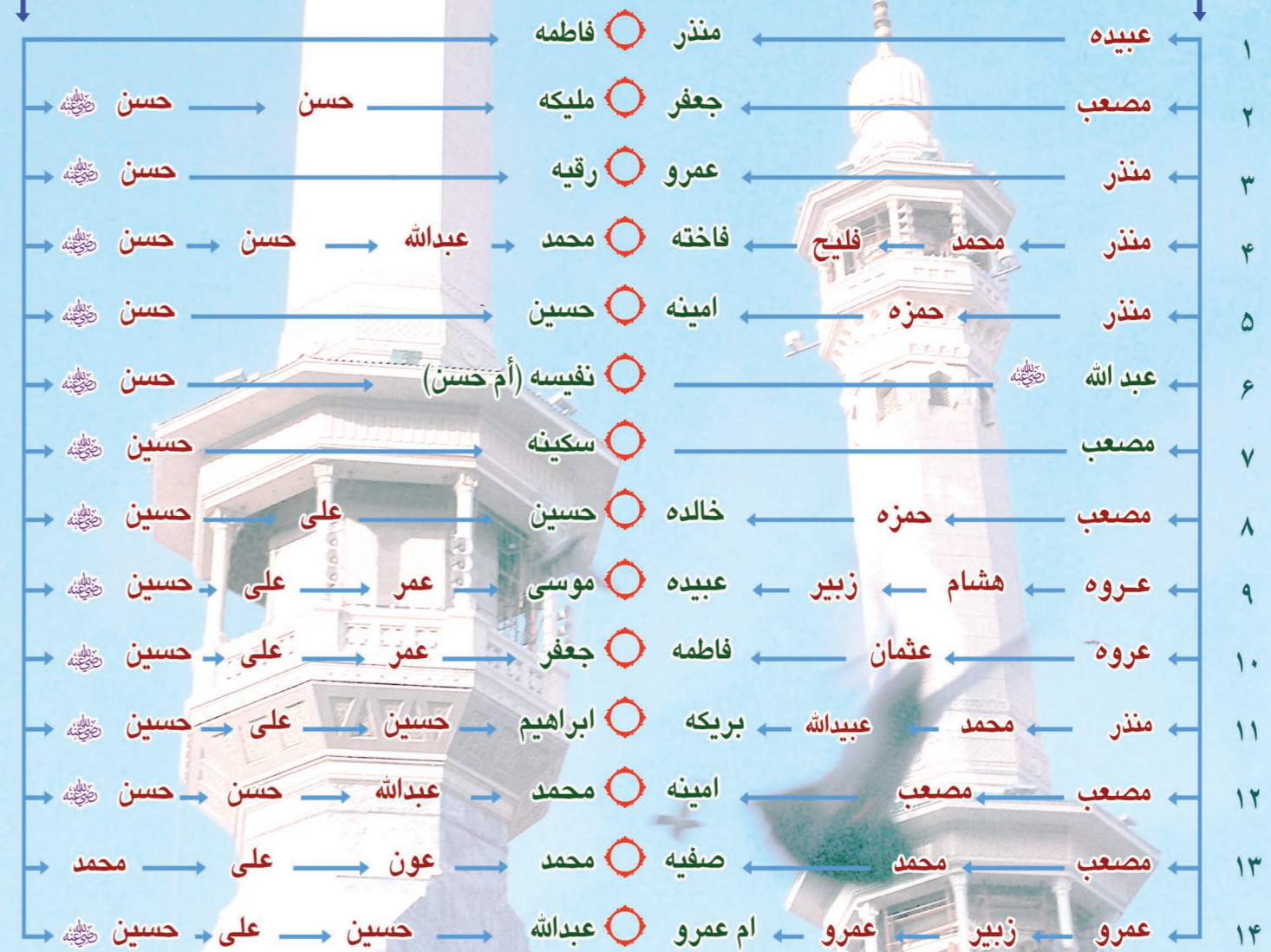
قصی بن کلاب

عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف

خوید بن اسد بن عبد العزی

علی بن ابی طالب رضی الله عنه

زبیر بن عوام رضی الله عنه

نکته مهم: این شجره شامل قسمتی از ازدواج ها و نسب ها است و نه همه آنها

صحابه رضی الله عنهم - رابطه پدر و فرزندی - رابطه ازدواج

قال تعالی : (مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَرَاءِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ) (الفتح: ۲۹)
در این شجره نامه، کتاب های مرجع مسلمانان شهادت می دهند و اظهار می کنند آنچه را که موجب استمرار رابطه گرم میان اهل بیت و اصحاب و نوادگان آنها در طول تاریخ است، پس باید از مسایل تحریف شده در تاریخ پرهیز کرد.

مراجع و مصادر
- المعارف لابن قتیبه ۲۲۴
- شجرة طویس ل محمد مهدی الجادری ۱۲۰
- جمهرة أنساب العرب لابن حزم ۵۳، ۵۵
- سر السلسلة العلویة لابی نصر البخاری ۸، ۱۹، ۷۸، ۷۹
- معجم رجال الحديث للخطوبی ۱۲/۷۶
- نسب قریش للزبیری ۱۹، ۲۱
- التحیر لابن حبیب ۵۷
- مستدرکات علم الرجال للشمازی ترجمه ۸۲۲۶
- الجندی في أنساب الطالبيين - علی بن محمد العلوی ۱۹۵
- المطبقات الكبرى لابن سعد ۵/۳۲۷

نمونه سیزدهم

ازدواج بین خاندان علی و خاندان زبیر رضی الله عنهما

این نمونه تکمیل کننده‌ی مطالبی است که تاکنون در مورد دوستی میان اهل بیت واصحاب به طور کلی، و میان خاندان علی بن ابی طالب و خاندان زبیر رضی الله عنهما به طور جزئی، ذکر شده است.

۱- این ازدواج ها بعد از واقعه جمل (سال ۳۶ هـ) رخ داده و بیانگر آنست که واقعه جمل مایه بغض و کینه بین آنان نشده است، و ادعاهای پوچی که مستشرقان و برخی جاهلان از روی کینه توزی و حسادت به آن نسبت می دهند پایه و اساسی ندارد و دروغی بیش نیست.

۲- چهارده ازدواج در طول یک قرن و بین شش سلسله نسب آنان صورت گرفته است.

۳- شش گروه از این ازدواج ها با افرادی از خانواده حسن بن علی رضی الله عنه رخ داده که شامل: ازدواج با دو دختر وی رقیه و نفیسه، ازدواج با سه نوهی (دو پسر و یک دختر به نام ملیکه) می باشد و عبدالله (ملقب به النفس الزکیه) نوه امام حسن دو بار با افرادی از خانواده زبیر ازدواج کرده است.

۴- شش گروه از این ازدواج ها با افرادی از خانواده حسین بن علی رضی الله عنه بوده که شامل دختر وی سکینه، و پنج نفر از نوه های وی می باشد.

۵- از اعضای خانواده مصعب بن زبیر رضی الله عنه پنج نفر با خاندان علی رضی الله عنه ازدواج کردند.

محمد باقر

محمد بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب رضی الله عنهم

(میلاد سال ۵۶ هـ - وفات سال ۱۱۴ هـ)

- ام سلمه (هند مخزومی) رضی الله عنها (ام المؤمنین)
- ابو سعید خدری انصاری رضی الله عنه
- انس بن مالک انصاری رضی الله عنه

اساتید وی
از صحابه

- جابر بن عبد الله انصاری رضی الله عنه
- عبد الله بن عباس هاشمی رضی الله عنه
- عبد الله بن عمر بن خطاب رضی الله عنه

مادر وی

ام عبد الله
بنت حسن
ابن علی بن ابی طالب رضی الله عنه

از همسرانش

ام فرووه
بنت قاسم
ابن محمد بن ابی بکر صدیق رضی الله عنه

از گفتار باقر رضی الله عنه

- از باقر راجع به تزئین شمشیر سؤال شد؛ وی در پاسخ گفت اشکالی ندارد، زیرا ابو بکر صدیق رضی الله عنه نیز شمشیر خود را مزین می کرد، به وی گفته شد: چرا کلمه صدیق را برای وی به کار می برید؟ امام فوراً رو به قبله ایستاد و سه بار گفت: آری می گویم صدیق، و هر کس صدیق را برای او بکار نبرد، خدا در دنیا و آخرت سخن وی را تصدیق نخواهد کرد.

در باره باقر رضی الله عنه می گویند

- در زمان خویش سرور بنی هاشم بود، معروف به باقر به معنی شکافته علوم شد چون از نظر علمی بسیار دقیق و آگاه بود.

- عمده الطالب اثر ابن عینه ۳۳۵ هـ
- سیر أعلام النبلاء اثر حافظ ذهبی ۴۰۷/۲ هـ
- كشف الغمه اثر اربلی ۳۶۰/۲ هـ

- اصیلى اثر ابن طهطاى ۱۳۹ هـ
- تهذيب الكمال اثر حافظ مزى ۱۳۷/۲ هـ
- تذکره الحفاظ اثر حافظ ذهبی ۱۲۴/۱ هـ

مراجع:

بیشتر از ۲۴۴ روایت در کتب تشیع دارد

نمونه‌ی شانزدهم امام محمد باقر (رحمه الله)

این نمونه راجع به امام بزرگوار ابوجعفر محمد بن علی^۱ بن حسین بن علی بن ابی طالب است. ایشان در سال (۵۶ هـ) در شهر مدینه متولد شدند.

چون از نظر علمی بسیار دقیق و آگاه بوده لقب باقر را به وی داده‌اند.

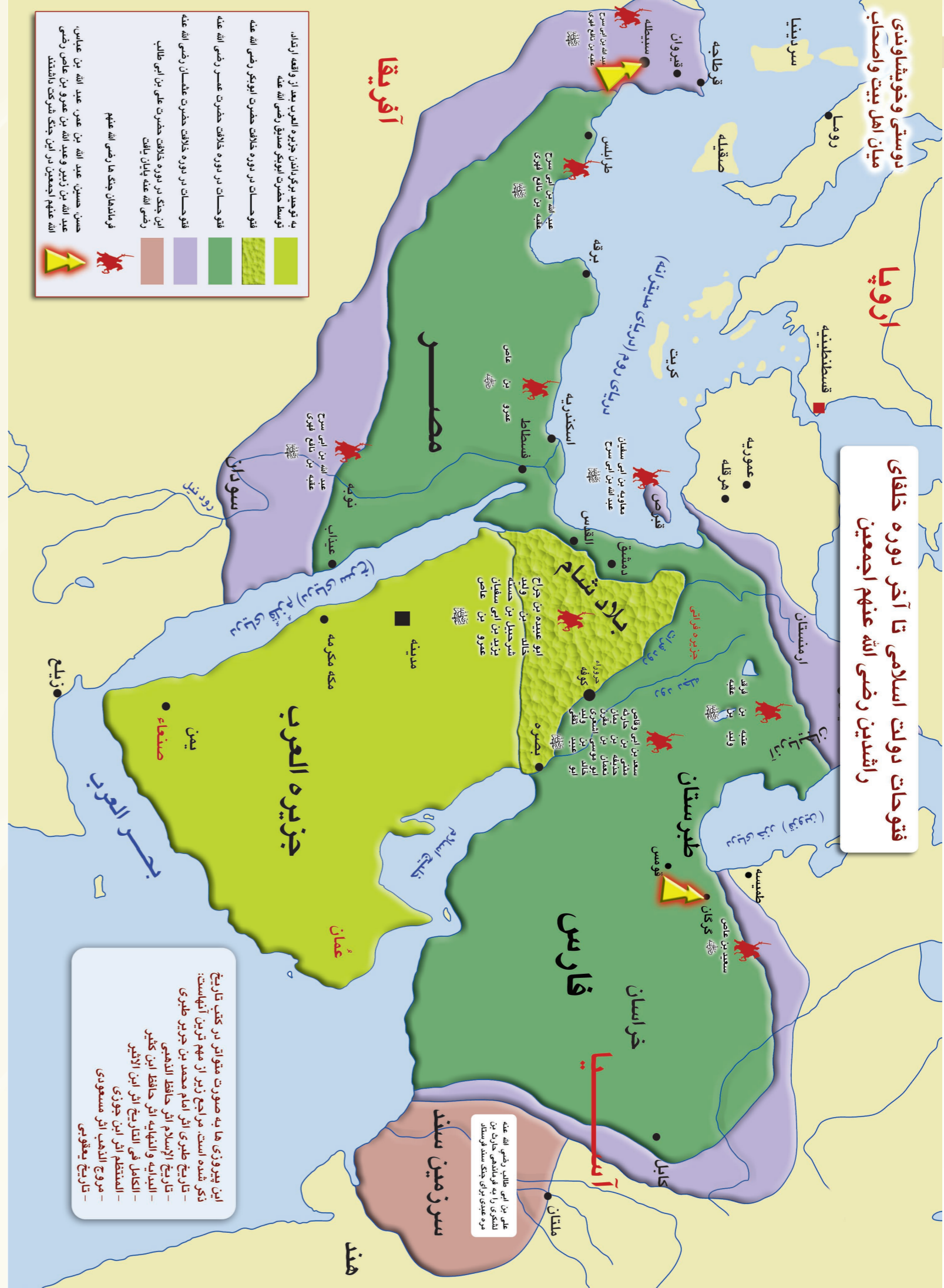
مشهورترین اساتید این بزرگوار گروهی از اصحاب هستند، صحابیانی همچون: جابر بن عبدالله انصاری، انس بن مالک، ابوسعید خدری، عبدالله بن عمر و عبدالله بن عباس رضی الله عنهم. این نکته بیانگر وجود ارتباط علمی و فرهنگی میان اهل بیت و اصحاب گرامی است.

صرف نظر از کتاب های تفسیر و...؛ در مهم ترین کتابهای حدیث ۲۴۴ روایت از امام باقر نقل شده است.

همچنان که قبلاً نیز بیان داشتیم امام باقر داماد خاندان ابوبکر صدیق رضی الله عنه بود، زیرا جدش (پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم) با عاتشه ازدواج کرده و عموی پدرش (حسن بن علی) با حفصه دختر عبدالرحمن بن ابوبکر صدیق ازدواج کرده و همچنین برادر زاده‌اش اسحاق بن عبدالله بن علی بن حسین با خاندان ابوبکر فامیل شده و از اخوت، برادری، محبت و وفاداری آنها نهایت استفاده را برده اند. لذا او نیز به تبعیت از این دودمان شریف خود با فروه دختر قاسم بن محمد بن ابوبکر صدیق رضی الله عنه ازدواج کرد و در نتیجه‌ی این ازدواج فرزندی به نام صادق چشم به جهان گشود.

این نمونه را با ذکر روایت اربلی از امام باقر به پایان می‌رسانم آنگاه که راجع به تزئین شمشیر از امام باقر سؤال می‌کند در پاسخ می‌گوید: اشکالی ندارد، زیرا ابوبکر صدیق نیز شمشیر خود را مزین می‌کرد، اربلی می‌گوید: گفتیم: چرا کلمه‌ی صدیق را برای وی به کار می‌برید؟ امام در پاسخ رو به قبله ایستاد و با صدایی مهیب سه مرتبه پشت سر هم گفت: آری می‌گویم: صدیق، و هر کس کلمه‌ی صدیق را برای او به کار نبرد، خداوند در دنیا و آخرت سخن او را تصدیق نخواهد کرد!^۲

۱- علی بن حسین پدر امام محمد باقر و مشهور به زین العابدین است.
۲- كشف الغمه (۳۶۰/۲).

دوستی و خویشاوندی میان اهل بیت و اصحاب

اروپا

فتوحات دولت اسلامی تا آخر دوره خلفای راشدین رضی الله عنهم اجمعین

به توجیه بزرگان و جزیره العرب بعد از واقعه ارتداد، توسط حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه فتوحات در دوره خلافت حضرت ابوبکر رضی الله عنه فتوحات در دوره خلافت حضرت عمر رضی الله عنه فتوحات در دوره خلافت حضرت عثمان رضی الله عنه فتوحات در دوره خلافت حضرت علی بن ابی طالب رضی الله عنه پایان یافت فرماندهان جنگ ها رضی الله عنهم

نمونه‌ی بیستم

دولت اسلامی تا پایان عصر خلفای راشدین

این نقشه بیانگر وسعت فتوحات خلفای راشدین و توسعه‌ی سریع دولت اسلامی در خلال (۳۰ سال) است. لازم به یادآوری است که ملت های سرزمین های فتح شده، اسلام و زبان آن را پذیرفتند و همراه مسلمانان برای فتح سایر نقاط جهان راهی میدان نبرد شدند. پس اهل بیت و اصحاب گرامی قبل از فتح سرزمین ها و شهرهای جهان، دل های ساکنان آنها را فتح می کردند.

شما می توانید وسائل جنگی و سیر و سفر در آن عصر و زمان را تصور کنید، سپس آن را با حجم و اندازه‌ی فتوحات اسلامی مقایسه کنید، تا به میزان اخلاص و شجاعت اهل بیت و اصحاب پیامبر ﷺ و یاری خداوند برای آنان و مصداق آیه‌ی زیر پی ببرید که خداوند می فرماید:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِنْ تَنصَرُوْا لِلّٰهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ (محمد: ۷)

«اگر (دین) خدا را یاری کنید، خدا شما را یاری می کند (و بر دشمنانتان پیروز می گرداند) و گامهایتان را استوار می دارد (و کار و بارتان را استقرار می بخشد)».

این نقشه همچنین از نام تعداد زیادی از صحبایان فرمانده در فتوحات اسلامی پرده برمی دارد که جهت تبلیغ دین و یاری رسانی به شریعت الهی نقاط مختلفی از شرق و غرب را پیمودند.

و اینک نمونه‌ای از اهل بیت پیامبر ﷺ که بر اثر فتوحات اسلامی راهی دیار غربت شده‌اند:

ابن عبدالبر اندلسی می گوید:

قبرهای هیچ قبیله‌ای به اندازه‌ی قبرهای بنی عباس بن عبدالمطلب از هم دور نگشته‌اند، زیرا مادرشان (ام الفضل) آنها را در یک منزل به دنیا آورد، اما فضل در «اجنادین» شهید شد، معبد و عبدالرحمان در «آفریقا» مردند، عبدالله در «طائف»، عبیدالله در «یمن» و قثم در «سمرقند» دار فانی را وداع گفتند و کثیر در «ینبع» بر اثر بیماری دیفتری جان سپرد.^۱

همان گونه که از نقشه پیداست حسن، حسین، عبدالله بن عمر، عبدالله بن عباس، عبدالله بن زبیر و عبدالله بن عمرو بن عاص ﷺ در سال (۳۰هـ) برای فتح جرجان و طمیس در شرق و در سال (۲۶هـ) برای فتح آفریقا و سیطله در غرب همراه سایر اصحاب مشارکت کرده‌اند.

این پیروزی ها به صورت متواتر در کتب تاریخ ذکر شده است. مراجع زیر از مهم ترین آنهاست:
- تاریخ طبری اثر امام محمد بن جریر طبری
- تاریخ الإسلام اثر حافظ الذهبی
- البداية و النهایه اثر حافظ ابن کثیر
- الکامل فی التاریخ اثر ابن الاثیر
- المنتظم اثر ابن جوزی
- مروج الذهب اثر مسعودی
- تاریخ یعقوبی

علی بن ابی طالب رضی الله عنه لشکری را به فرماندهی جابر بن عبد الله بن جحش فرستاد

۱- الاستیعاب: ۵۹/۱

برخی از کتاب‌های چاپ شده سایت عقیده

برای دریافت این کتاب به سایت کتابخانه عقیده مراجعه کنید

www.aqeedeh.com

